

enne se tahha watas, siis heitis Tawet
sil mili mahha ja kumnardas; ta haf-
kas fa omma dia ëäest küssima, mis-
pårrast ta nisuggused tühjad juttud püd-
di wöötma kuulda, et temma se mees püd-
di ollema, kes kunningale piddi sedda
willetsust ja ömetust saatma, et ta ag-
ga hukka koggone saaks? Mitti head
maenitsusse sanna andis temma siis fa
veel Saulile kuulda, nenda et ta piddi
hakkama nutma ja temma armastust
küitma sedda wisi ööldes: siina oled dis-
gem mind, seit sa oled mulle head tas-
sunud, ja minna ollen sulle furja tassu-
nud, ja siina oled tänna teäda annud,
mis head sa mulle oled teinud et kül Je-
hova mind so kätte finnianud, siiski ei
olle sa mind mitte tapnud. Ja kui Fe-
gi omma waenlast leiakas, kas ta lassetas
tedda heaga årcaminna? sepårrast wööt-
lo Jehova sulle head tassuda sellesin-
natse

natse pâiva ëest, et sa oled mulle head
teinud: muud needsinatset head sannad
räkis Saul Taweti wasto, mis ta süd-
da tunnistas ükes, mis õige olli.

Et kül Saul nuttes olli Taweti ëäest
andeks pallumud, mis ta temmale fur-
ja teinud, ommeti ei julgend Tawet mit-
te se kahhetsemisse peâle lota, seit ta tun-
dis tedda kül, sepårrast läks ta omma
wâega jâlle pâtko ühte teise paika, kus
üks mees Nahal nimmi, liggi olli ella-
mas; selle ëäest lastis Tawet passuda,
et ta piddi ni hea ollema, ja temmale
mîddagi fa andma seit leitvast ja roast
mis temmal piddi ollema sel aiat; seit et
Nahal siis lastis omimad lambad nisa
ja suur piddo sepårrast piddas; agga ni
hea sannaga kui Tawet tedda lastis pal-
luda, ni waljuste pahha sanna dega hak-
kas temma jâlle Taweti rahwa waste
räkima, ja satis neid sedda wisi enne se